

Kapitola 12. Oddaný

Předcházející část: Kapitola 11. Učitelé a učení

KAPITOLA 12

Oddaný

Úvod

Někteří studenti jsou, tak řečeno, narozeni s duchovními sklony a již záhy je přitahuje náboženství a duchovnost, stejně jako estetika. Někteří mohou dokazovat náboženství nebo jsou dokonce úzkostliví, jsou posedlí strachem z hříchu a dodržování náboženských diktátů. Člověk s náboženskými sklony může také být přitahován k duchovnu nebo ke svatým řádům a ke klášterním skupinám, které zdůrazňují askezi, službu a dobrovolnou chudobu. Tito mladí lidé jsou často introspektivní, vážní a zaujatí filosofickými, morálními a etickými otázkami.

Naopak, další potenciální hledající mají progresivní zájem o spiritualitu podle toho, jak zrají, a hledají odpovědi na inherentní paradoxy a dilemata lidského života a na filosofické otázky. Obvykle rozjímají nad tradičními existenčními otázkami: „Jak jsme vznikli?“, „Kam jdeme?“, „Existuje skutečně Bůh, nebo je to jen systém víry?“ a podobně.

Introspektivní lidé se zabývají těmito otázkami již ve svém raném životě, zatímco extroverti, kteří jsou snad i věřící, odkládají tyto základní otázky do pozdějšího věku, často pod tlakem tragédií a katastrof v osobním životě. Pád na dno může vyvolat náhlou konverzní zkušenost u mnoha obyčejných lidí a tento jev je dobře známý v duchovních komunitách s dvanáctibodovým programem. Náhlá neočekávaná krize, jako srdeční záchvat nebo smrt někoho blízkého, vyvolá často hluboké vnitřní sebezpytování. Zážitek blízké smrti při takové katastrofě je velmi působivý a vnitřně transformační, dokonce i krátká zkušenost Přítomnosti Boží obrátí člověku život naruby. Je charakteristické, že po zážitku blízké smrti člověk zcela ztratí strach ze smrti.

Když je běžný průměrný člověk konfrontován s nevyhnutelností smrti, stává se mnohem víc angažovaný pro náboženské, morální a etické hodnoty. Pro většinu lidí existuje v tradičních náboženstvích víra ve spásu a vykoupení jako kompenzace lidských slabostí a omezení. Tak je v průběhu časů akceptován a uctíván Božský učitel (Avatar) jako lidský advokát nebo přímluvce, jako Spasitel pod jakýmkoli jménem, jako jsou Ježíš, Buddha, Krišna, Mohamed nebo hinduistický panteon Božství. Všichni výše uvedení zahrnují víru v Boží milosrdenství, milost a soucit s inherentním omezením existence člověka. S vnitřní poctivostí a spirituální integritou apeluje vnitřní platnost náboženství na racionálního člověka. Přijetí náboženské pravdy je potvrzeno vyrovnaností a klidem, když člověk stane tváří v tvář fyzické smrti. Integrovaný náboženský životní styl je vnitřně uspokojující a vede ke zdravému sebevědomí a k respektu k ostatním lidem. Tradiční náboženství poskytuje spolehlivou praktickou morálkou a soubor etiky a pokynů pro chování,

hodnoty a formování charakteru.

Skrytý skeptik se může zeptat: „Ale co když Bůh a náboženství nejsou pravdivé nebo skutečné?“ Odpověď je, že pak budeme žít dobrý život ve ctnosti, což je vlastní odměna. Výzkum naznačuje, že věřící lidé a rodiny vykazují v každém ohledu velké výhody života, jako je zdraví, štěstí, dlouhověkost, chování ve školní třídě, sociální úspěch i lepší imunitní systém (Keller, 2004).

Praktickým průvodcem v dnešním světě pokročilých úrovní vědomí je užitečné prosté pravidlo vyhybat se hříchu (čemukoliv, co kalibruje pod 200). Platnost duchovních a náboženských skutečností je uvedena v knize Truth vs. Falsehood, kde lze vidět, že i jen krátké přezkoumání grafů distribuce úrovní vědomí potvrzuje pravdu jasným a zřejmým způsobem.

Formální tradiční náboženství postačuje pro duchovní potřeby drtivé většiny lidstva. V Americe, zhruba 90 procent lidí věří v Boha, i když mnohem nižší procento je formálně náboženské. Nicméně však existuje rostoucí segment populace, která je nesporně duchovní a zahrnuje praxi duchovních hodnot v každodenním životě bez nutnosti formálního náboženství samotného.

„Kulturní kreativci“ byli nedávno označeni jako subpopulace (Anderson a Ray, 2000). Mnozí přívrženci principů kulturních kreativců jsou přátelští k náboženství, ale zároveň si udržují formální odstup, protože ho považují za příliš sektářské, omezující nebo rozdělovací. Duchovně orientovaní lidé mají tendenci seznámit se s principy různých náboženství a snaží se identifikovat přirozenou pravdu, která je pro každého. Takže nejběžnějším hledáním v dnešním světě je hledání univerzálních praktických duchovních principů, které jsou samozřejmé, mají vlastní hodnotu a nezávisí na církevní autoritě nebo dogmatu.

Být milý, podpůrný a soucitný ke všemu živému je společný, celkově převládající postoj. Oddaní duchovní studenti tak pocházejí z různých zdrojů, včetně i bývalých ateistů a sekularistů, kteří prošli vnitřní transformací v důsledku krize, zranění nebo náhodné okolnosti. Říká se, že existuje deset tisíc cest k Bohu a cesta duchovní oddanosti je tradiční a prošlapaná. energii pro vážné duchovní odhodlání dává vývoj vědomí a souběžné karmické sklony.

Klasicky se připravenost pro vážnou duchovní práci nazývá zralost, a v tomto bodě může dokonce i jediné slovo, věta nebo jméno spustit náhlé rozhodnutí a závazek. Příchod duchovního rozhodnutí může být subtilní, pomalý a postupný, ale také to může být náhlý a velký skok. Jakmile semeno padne na připravenou půdu, začíná vážná cesta. Obecně, bodem obratu může být nečekaný záblesk, a od tohoto okamžiku se lidský život mění (jak to popsal Gladwell v The Tipping Point, 2002).

Duchovní aspirant / student / „Chela“ / oddaný / hledající.

Duchovně inspirovaní lidé mají tendenci se vzdělávat, hledají v duchovních knihách, navštěvují kurzy a různé duchovní skupiny. To je období hledání a zkoumání různých spirituálních cest a systémů víry. Pro pohodlí byla zjištěna kalibrovaná úroveň vědomí různých duchovních praktik, cest, skupin a literatury a tyto hodnoty jsou uvedeny v kapitole 11. V různých náboženstvích je zaznamenáno,

že nejvyšší učení pochází od pokročilých učitelů, kteří jsou často nazýváni mystiky, a kteří překonali dualistické omezení církevních tradic.

Jádrem pravdy je nedotčená nelineární esence, která je nedualistická a vzniká na úrovni vědomí 600. Velmi vzácně se může rozvinout dříve než je překonána dualita, což je vnitřní stav velmi pokročilých úrovní vědomí. Svědomitý oddaný student akceptuje prozatímní vnitřní autoritu pokročilých úrovní pravdy, zejména pokud jsou potvrzeny kalibrací vědomí.

Za zmínku stojí, že čistá spiritualita nemá žádné požadavky, závazky, závislosti, připoutanosti, potřeby nebo důkazy zvláštnosti, ani nikoho nekontroluje, nerozděluje do tříd, ani nenařizuje školení. Závazek je jádrem samotné pravdy, která nepotřebuje dělat nábor a mít tajemství.

Vše, co je zapotřebí, je být zvědavý na pravdu a být jí přitahován, neboť pravda je kompletní, totální a soběstačná.

To, kteří učitelé, učení nebo skupiny jsou pro studenta atraktivní nebo smysluplné, závisí na jeho stupni evoluce a úrovni vědomí v daném čase. Zatímco kalibrovaná úroveň vědomí průměrného člověka postupuje v průměru asi o pět až deset bodů v životě, u duchovně hledajícího může být takový postup mnohem rychlejší a může dojít k velmi náhlým a velkým skokům. Proto by měl člověk být na takovou eventualitu předem připravený.

Evoluční cesta

Pro vážného studenta mění duchovní závazek kontext života, který je potom viděn z jiné perspektivy. Co bylo kdysi atraktivní a vzrušující se nyní může zdát povrchní, mělké, irelevantní, nebo dokonce otravné; a co bylo dříve považované za nudné, je nyní atraktivní a ceněné jako skvělá příležitost. Preference a hodnoty se mění a člověk může být také překvapen silou duchovních energií, které při aktivaci mohou být zažívány jako by člověk vstoupil do proudu, který je mnohem silnější než tušil. Snahy ovládat a racionálně regulovat proces se ukazují být iluzorní. Na druhou stranu, některé trendy, které se zdají být jednoduché na povrchu, se mohou ukázat být odolné a houževnaté. To, co se na první pohled zdá být téměř nemožné, může být vyřešené kupodivu relativně snadno.

Bude zjištěno, že všechny zkušenosti a jevy mají vnitřní hodnotu pro duchovní vývoj a objevování. Nakonec je nutné prostě podřídít osobní vůli samotnému procesu, který se postupně stává silnější. Rozvíjení života vážného duchovního oddaného se stává stále víc řízené Já, než egem a osobním já. Dřívější předpoklady se stanou bezvýznamnými a Božská inteligence a povědomí interpretuje nové významy, které byly kdysi považovány za nepochopitelné. Vyzařováním Já se svět nepřetržitě stává „nově narozeným“ v každém okamžiku, mraky iluze zmizí a esence nahrazuje vzhled.

Funkční hodnoty a principy

Na duchovní cestě se objevují bloky a pokušení, stejně jako pochybnosti a obavy. Klasicky jsou označovány jako „testy“, které vznikají z ega, které se nechce vzdát

nadvlády. Ty se překonávají opětovným potvrzením cílů a závazků, jakož i posílením protikladných principů, jako je oddanost, houževnatost, stálost, odvaha, přesvědčení a záměr. Čím větší je výzva, tím větší je rozvoj vnitřní síly, rozhodnutí a odhodlání. Při vytrvalosti a disciplíně můžeme vidět, že pokušení jsou příležitosti je odmítnout, a ne výzvou k útoku nebo negaci. Je to důsledek podřízenosti nižšího vyššímu, takže priorita převažuje činem vůle s tím, že se osobní vůle odevzdá Bohu.

Všechno výše uvedené je zahrnuto do kvality oddanosti, která je posílena láskou a nikoli jen rozumem nebo mentálním pochopením. Oddanost vychází ze srdce a občas je to pouze síla srdce a Boží láska, které překonají překážky.

Užitečnou praktikou je podívat se dopředu na duchovní cestu, na to, co budeme muset odložit, na naše připoutanosti ke světu a k jeho hodnotám. Toto uvědomění dává větší volnost, ochotu a připravenost se dobrovolně vzdát připoutaností (Když ne nyní, tak kdy?). Opuštění materialismu a zisků světa usnadňuje vědomí, že všechno patří Bohu a člověk je jen dočasným správcem. Tak ve skutečnosti nic není moje. Dokonce nikomu nepatří ani jeho vlastní tělo, to patří světu, a také se světu vrací. Je paradoxem, že ego věří, že je vlastníkem svého majetku a vlastností, ale pravdou je opak, člověk je vlastněn svým majetkem.

Možnosti, které vyplývají z duchovní oddanosti a závazku jsou často mnohem větší, než člověk původně tušil a zdánlivě nemožné se stává možným.

To, co se zdá nemožné mizí, pokud si člověk představí, zda by se mohl zbavit nějaké připoutanosti, kdyby mu k hlavě přiložili pistoli. Člověk také může být svědkem extrémů, kterými lidé procházeli v průběhu časů a v různých kulturách ve službě oddanosti, kdy prožívali velké nedostatky, těžkosti a dobrovolné oběti. Ačkoli se tyto možnosti nemusí během spirituální praxe objevit, jejich psychologický ekvivalent může vypadat jako oběť. Je dobré si připomenout, že hodnota a přitažlivost jisté věci je v očích člověka, a není to kvalita samotného světa. To, co si člověk představuje, že je „tam venku“, pochází zevnitř. Totéž platí pro zastávané postoje a svůdné předpoklady. Neexistují pokušení „tam venku“ a jejich přitažlivost se snižuje prostým odmítáním a odřikáním.

Religion versus ,religionismus‘

Oddanost často začíná jako náboženská oddanost daná výchovou a je prožívána jako celistvá a uspokojující. Víra, bohoslužba, modlitba a náboženské obřady slouží potřebám skutečně nábožných lidí. Jejich víra je často doplněná nesobeckou službou nebo podporou humanitární činnosti. Tradiční náboženská cesta je seberealizující a vede k pokročilým stavům vědomí a k nesobecké svatosti, což může vést až k osvícení, a je často spojená se změnou životního stylu.

Stinnou stránkou a pastí v náboženství je cosi, co může být nazvané religionismus, kdy se přehánění stává extremismem a uctívá se náboženství místo Boha.

Religionismus je charakteristický téměř obsesivně kompulzivním zaujetím Písmem a církevní doktrínou. Tato aberace je typická pro „záměnu teritoria za mapu“, tato fráze je převzatá z Our Language and Our World (Hayakawa, 1971) a vyjadřuje záměnu

„lesa za stromy“. Značí, že se intelekt omezil na obsah a ignoruje kontext a význam, které odrážejí konverzi jazyka / symbolů k subjektivní realizaci a kontemplaci.

Tato chyba vede k tomu, že „religionisté“ používají konkrétní citáty náboženské doktríny k ospravedlnění chování, které je přesným opakem pravého, abstraktního, nelineárního významu zmíněných písem. (Inkvizice, upalování kacířů na hranici, islámský terorismus, náboženské války a nenávisť, včetně pronásledování a genocid, to jsou některé příklady.) Takže náboženství v extrémní podobě se stává fanatismem a patologickou destruktivní aberací, která často usiluje o sekulární totalitní moc a politický extremismus.

Jak je dobře známo, je prostě jednoduché najít citát, který odůvodňuje jakýkoli postoj, když se vytrhne z kontextu (např. záměna „meče pravdy“ za „meč z oceli“). Existuje tedy velmi velká nerovnost mezi oddaností a fanatismem a jejich ovocem, rozdíl je zřejmý. Že se patologické stavy mohou skrývat pod pláštěm náboženství, nevyklučuje vážnější skutečnost, že jsou skutečně patologické i přes úsilí apologetů ignorovat rozdíl.

Jak by se dalo očekávat, náboženský fanatismus kalibruje extrémně nízko a naopak skutečná náboženská oddanost kalibruje velmi vysoko. Náboženský extremismus také přispívá k sociálnímu sekularismu a dokonce k militantnímu antireligionismu, jak bylo vidět v probuzeném komunismu (Tibet, Čína atd.). Pravá náboženská oddanost není donucovací, ani nezhoršuje životy jiných, ani neohrožuje jejich přežití. Vyrovnanost tedy vyvažuje extremismus a je součástí duchovní moudrosti a zralosti, které kompenzují rituály náboženských obřadů. Hodnota Písma je v podstatě schopnost usnadnit subjektivní přeměnu, která je často důsledkem interpretace významu, a nikoli doslovného překladu.

Odříkání jako proces

Primárním zřeknutím je odmítnutí hodnoty a překonání přitažlivosti vnitřního divadelního procesoru ega, nazývaného „prožívač“, a který si přeje pozornost jako ohnisko energie. „Prožívač“ je kvalita zpracování pozornosti, která lačně a nekonečně hledá předmět zájmu a vzrušení. Tento aspekt vědomí je jako kompulzivní průzkumné sondování podněcované zvědavostí. „Prožívač!!“ je chamtivý pro lineární data, pocity a formy, stejně jako pro odměnu ze samotné emocionality. Živí se změnou a „událostmi“ a má rád vzrušení. (Svědčí o tom zpomalená kolona vozidel u každé i malé nehody na silnici.) Jeho charakteristiku ukazují také filmy o přírodě, o zvířatech, i o těch, která žijí i na dně moří nebo v nich.

„Prožívač“ spotřebovává energii a výsledkem je, že lidská bytost potřebuje spánek pro obnovu energie a schopnost fungovat. To je ohnisko prožívání, které musí být překonáno meditací a kontemplací

Prožívač hladoví po novinkách a „zajímavých datech“, na které ego touží reagovat, aby udrželo v aktivitě emoční cirkus. Zážitky lákají k účasti v kaleidoskopickém melodramatu života. Je důležité si uvědomit, že reaktivní lačný zážitkový aspekt ega chce být ústřední postavou na jevišti života jako vnitřní celebrita. Je hrdinou nekonečného příběhu s názvem „já“, kterému přikládá velkou hodnotu. Je

středem narcistického zaujetí a investované psychologické energie a priorit. „Proživač“ je centrální herec, činitel skutků, autor myšlenek a tajný původce jednání a rozhodnutí. Je vítěz a oběť. Nejdůležitější ze všeho je, že věří, že je zdrojem, podstatou a příčinou svého života a tudíž je ústřední a rozhodující pro samotnou svou existenci. Jeho zánik se tak vnitřně rovná obávané smrti a proto se mu těžce brání. Je to osobnost proživače, která nahradila identitu pravého Já.

Úskalí a rozptýlení: Mysl a svět

Omezení karmicky zděděného ega / myslí má za následek vrozené sklony k chybám, které jsou důsledek nevinnosti i naivity. Bez pomoci není člověk schopen překročit své vrozené omezení a ani si neuvědomuje rozsah svého poškození.

Stejně jako počítač, jehož hardware bude automaticky přijímat jakýkoli softwarový vstup, lidská mysl je nechráněná a zranitelná téměř jakýmkoli možným programem, a dokonce i nejvíce bizarní a extrémní falešností, z nichž klasická „Luciferická inverze“ je nápadný a aktuální příklad (tj. nesprávně identifikovat protiklady, kdy dobro je označeno za zlo a naopak).

Nechráněná mysl je citlivá a ovlivnitelná a dokonce i nejdůležitější ochrana pomocí rozumu může být zrušena emocionalitou nebo sociálním programováním. Celé světové populace se běžně držely zcela falešné víry po mnoho staletí a dělají to dodnes. Proto být závislý na populárních systémech víry znamená být náchylný k chybám (např. Mackayovy Extraordinary Popular Delusions a Šílenství davů [1841], 2003). Všechny předpoklady by měly být považovány v nejlepším případě za provizorní vzhledem k přirozeným omezením samotné myslí. Jediný neredukovatelný, nezvratný fakt je, že člověk je. Všechno ostatní je předpokladem (v tom nejlepším případě). To neznámá, že skepticismus (úroveň 160) je náhradou za moudrost, protože i on je také založen na iluzi. Mysl až donedávna neměla ověřitelný zdroj pro hodnocení pravdy, než Já, nebo pokročilého učitele.

Vzhledem k vývoji vědomí je takový prostředek nyní k dispozici nejen pro rozlišení pravdy od lži, ale lze také určit stupně pravdy ve vztahu k Absolutnu. Proto je pragmatická Mapa vědomí pro člověka nesmírně užitečným nástrojem, který vnáší světlo tam, kde je tma, aby odhalil, co je skryté nebo nejasné.

Klíčem k překročení omezení myslí ega je pokora, bez níž je mysl beznadějně uvězněná ve svém iluzorním domě zrcadel.

Vývoj intelektu, rozumu, logiky a vědy umožnil vzestup moderní civilizace a je velkým přínosem pro lidstvo. Pozorování potvrzuje, že čím vyšší úroveň vědomí má myšlenkový systém, tím větší je úleva pro lidstvo od jeho utrpení, které je vlastně nevědomé. Celkový pozitivní účinek vývoje vědomí a myslí je zřejmý v lineární dimenzi, ale stane se ještě větším, když vědomí postoupí za lineární doménu nad úroveň 499, kdy se nelineární duchovní energie stává dominantní.

Vzdělaný duchovní student dneška má šťastné výhody, které v minulosti nebyly k dispozici. Pochopení povahy ega / myslí a jeho vývojových základů je značnou výhodou, která usnadňuje sebeúctu a povědomí, které dříve v historii bylo obtížné nebo dokonce nemožné kvůli programování vinou a hanbou, a které vedlo k popření a

potlačení vnitřních skrytých sklonů.

Úskalí a rozptýlení

Oblast omezení, která je často přehlížena duchovními studenty, je sociální programování cestou systémů víry, což je důsledek memes (předpokládané stereotypy přes krátké slogany a opakování myšlenek), a hlasitá propaganda a politické zkreslení faktů. To se šíří prostřednictvím svého chytře skrytého svádění na intelektuální marnivost (Dawkins, 1992; Beck and Cowan, 1996). Tato nevýhoda zranitelnosti vůči rétorice byla také podrobně popsána v Truth vs. Falsehood (kapitola 12).

Stejně jako u každého člena společnosti byla i mysl aspiranta také nevědomky naprogramována. To často unikne pozornosti, pokud to není zdůrazněno učitelem. Mnoho studentů dodržuje stereotypy toho, co má „být duchovní“. Existují tedy často politické, sociální, intelektuální stereotypy víry, které je třeba zkoumat jako naivní programy.

Skutečně hledat osvětlení je velmi přísná disciplína, která se proto vyhýbá zapojení do údajných duchovních hnutí, které jsou ve skutečnosti vnitřně politické povahy a frakcionářské.

Přitažlivost snahy „změnit svět“ (na lepší, samozřejmě) apeluje na idealismus duchovního adolescenta a je překonána se zralostí. Povaha lidského života je automatickým důsledkem celkové úrovně vědomí člověka. Proto je prospěšné pro svět změnit sebe a ne svět, neboť to, co se stane, je ovlivňováno podstatou člověka (nelineární) a nikoliv jeho činy (omezenými a lineárními). Účelem činnosti je ovládat ostatní. Síla (emocionální nebo jiná) vede k protipólům, moc přichází z nelineární úrovně samotného vědomí.

Rovná a úzká je cesta, protože bez vnitřní disciplíny se duchovní energie se rozptýlí na různé atrakce. Hlubší ticho má větší vliv a je víc prospěšné než lavina nadbytečných slov a činností, které vycházejí z duchovního ega a jeho falešné racionalizace. Duchovní rétorika je stále jen rétorika a představuje duchovní sofistiku. Závazek k osvětlení změni a dává do nových souvislostí sociální role.

Existuje mnoho atraktivních, aberantních duchovních skupin, technik, praktik a učení, které jsou oslavovány, propagovány, prodávány a dokonce doslovně uváděny na trh. Existuje také svádění prozelytizací, populárními kulturními propagovanými místy a exaltovanou emocionalitou (Lewis, 2001). Všechny tyto atraktivity znamenají zisk z jejich propagace. Na rozdíl od toho, to, co je integrované, je vnitřně naplňující a proto nepotřebuje propagaci.

Na horlivé, naivní studenty mohou zapůsobit názory a nadšení následovníků různých duchovních skupin a vůdců. Někteří jsou ohromeni webovými stránkami, celebritami nebo emocionálními požadavky. Existují desítky údajných „avatarů“, kteří jsou představováni jako velcí spasitelé lidstva (někteří dokonce i s určeným datem). Tito rutinně kalibrují nejen nízko, ale často pod kritickou úrovní pravdy 200. Často přidávají pro atrakci tvrzení o provedení zázraku a nepřírozené zvláštnosti.

Není tedy vůbec neobvyklé, že takoví velmi slavní, vysoce proklamovaní „tvůrci zázraků“ mají velmi nízkou úroveň vědomí 175. Proto je nejlepší se vyhnout bizarnostem nebo nepravděpodobnostem a nezapomínejte, že neexistuje žádná osoba, která provádí zázraky v kontextu příčin a následků. Skutečné „zázraky“ jsou zjevení aktuálnosti potenciálu jako důsledek celkového kontextuálního pole, které zahrnuje karmu, a proto nejsou „způsobeny“, ani nemohou být nárokovány jednotlivou osobou.

Stejně jako u každého lidského úsilí existuje řada úrovní zralosti a zvládnutí progresivních úrovní složitosti, vzdělání, zkušeností a nabytých dovedností a znalostí. V začátcích hledání pravdy je člověk zranitelný vůči lákadlům různých vyhlášených programů a osobností, které jsou atraktivní a teatrálně zvou k mystickým a magickým jevům. Jsou tu i „mistři“, kteří dokonce tvrdí, že jsou „vyšší než Ježíš“ a přitahují velké bohatství. Jiní podporují různé formy sexuality a dokonce i „svatý sex“ při setkání s vůdcem. (Všechny takové osoby mají úroveň vědomí pod 200, ačkoli některé z nich byly dočasně v úrovni 500+ na začátku své kariéry.)

Také jsou často lidé lákáni na údajné „tajemství“ a členství (za peníze) ve vybraných skupinách s doprovázejícími tituly a privilegii. Společné pro takové skupiny je podřízení se a poslušnost vůdci, stejně jako různá osobní omezení. Všechna tato lineární rozptýlení znamenají spíše specialitu než racionální podstatu.

Časté je také lákání na exotické „jiné dimenze“ nebo sféry se zvláštními názvy. Žádný z aberantních učitelů, cest nebo organizací nekalibruje na přijatelné úrovni pravdy a žádný se neobjevuje v seznamu ověřených duchovních učitelů nebo učení (kapitola 11). Pravidlo „caveat emptor“ samozřejmě platí a je moudrými lidmi dodržováno (Partridge, 2003).

Zkoumání nového může vypadat jako neškodná výchovná a zábavná novinka, ale i dokonce stupeň expozice (kontakt s jevem) má neočekávané důsledky, které jsou obvykle nerozpoznané. Mysl je jako hardware počítače, který se okamžitě programuje lineárním obsahem i vzory neverbálních energií. Tak průzkumník populární pseudospirituality astrálního cirkusu typického pro „New Age Fair“ neúmyslně získává řadu energií, které jsou mimo jeho vědomí.

Nejlepší ochranou je vyhýbat se tomu z pokorného respektu kvůli omezením a nedostatkům ega / myslí. Flirtovat s tím, co je zdánlivě neškodné, znamená přitahovat negativní podprahové energetické vzory. Získané duchovní vady mohou později nepříznivě ovlivnit studentovy způsoby, které jsou mimo jeho vědomí, ale jsou detekovatelné ostatními lidmi. Tak, vyhýbání se tomu, co může být škodlivé, nebo co zpozdí duchovní evoluci, se doporučuje z pokory a respektu k omezením a ne ze strachu. Jak je uvedeno jinde, tak tradiční písma doporučují vyhýbat se paranormálním jevům a prostě „tam nechodit“.

Stejně jako u jiných atrakcí je to „zážitkový“ aspekt ega, který vede k rozptýlení a k naivním chybám v úsudku, k mylným rozhodnutím, záměrům nebo závěrům. Vyhýbání se zábavám a kratochvílím není založeno na odsuzování, ale na respektování hodnoty

pravdy.

Existují četní integrovaní učitelé a učení, tak není nutné hledat nové vedlejší cesty. Skvělé tradiční cesty stačily tisíce let a jejich základní pravdy byly vymezeny zkušenostmi. Nyní jsou ještě víc adekvátní, srozumitelné a potvrditelné.

Často se seriózní duchovní studenti nechají svést atraktivními deviantními cestami, školami a učením a tak ztrácejí čas a energii bezvýsledným hledáním duchovních iluzí. To může trvat roky, desetiletí nebo dokonce celý život, který někdy končí v lítosti nebo dokonce v hořkém zklamání. S aktuální dostupností technik kalibrování úrovní pravdy se lze takovým chybám vyhnout. Existují dokonce i profesionální „deprogramátoři“, kteří pomáhají při zotavení od sektářské indokrinace a vymývání mozků, které mohou vést k vážné ztrátě testování reality a racionality, dokonce až do stupně skupinové sebevraždy nebo k atentátům na nevinné lidi, údajně „pro Boha“.

Soulad s cestou

Kapitola 11 obsahuje potřebné informace a pokyny pro ověření čistoty, pravosti a platnosti učitelů, tradic, náboženství, duchovních škol a organizací. Oddanost je důležitějším znakem integrity než nadšení. Je třeba mít víru v cestu a odstranit pochybnosti, aby se zjistilo, jestli jsou pochyby realistické nebo jsou pouze formy odporu. Hledající by měl mít záruku a podporu vnitřní jistoty a pevného přesvědčení, které jsou výsledkem studia a osobního výzkumu a bádání. Tak by cesta měla být vnitřně potvrzena objevem a vnitřní zkušeností. Opravdová cesta se rozvíjí, je sebeodhalující a je ověřována zkušeností.

Jak duchovní povědomí pokročí, příliv duchovní energie roste a umožňuje překročit předchozí nepřekonatelné překážky. Přitažlivost světa a emocí klesá, roste progresivní přitažlivost k vlastnostem, jako je krása, milostnost a mír, a ne k věcem nebo ke zdánlivým ziskům. Obvyklým postojem se stává odpuštění a vrozená nevinnost veškerého Stvoření září. Učení velkých světců a učitelů se stává vnitřním vlastnictvím.

Otázka: *Promluvte o materialismu.*

Odpověď: Formálně tento výraz označuje víru v teorii, že materiální fyzický svět je jediná realita a že všechny jevy jsou jejím důsledkem a mohou být vysvětleny z materiálního hlediska. Je to fyzikální redukcionismus v tradičním vědeckém Newtonově paradigmatu a v intelektuálních debatách vztahující se k argumentům „zdola nahoru“ a „shora dolů“ v příčinné souvislosti. Jejich obsah se opakuje na konferencích týkajících se konkrétně „vědy a vědomí“ nebo vědy a náboženství nebo teologie.

Ačkoli pojem materialismu může působit abstraktně a především filozoficky, v praxi má hluboké praktické důsledky. Dialektický materialismus se objevil jako marxismus, který podněcoval po celém světě revoluci a způsobil smrt mnoha milionů lidí.

Materialismus popírá skutečnost Božství jako zdroje Stvoření a života a kalibruje

(stejně jako Marx) na úrovni 130. Zdrojem mechanistického materialismu je skepticismus (160), který je omezen na lineární doménu. Odmítá skutečnost nelineární domény, která kalibruje na úrovni 500 nebo vyšší. Paradoxně, ačkoli skeptik zesměšňuje víru, má velkou víru ve své vlastní velmi omezené paradigma a ve svůj filozofický názor, které jsou naivní a nevědomé.

Při aplikaci na výzkum vědomí se teoretici pokoušejí prokázat, že vědomí je výhradně produktem činnosti neuronů. Všechny tyto projekty kalibrují velmi nízko a nedaří se jim demonstrovat materialistické premisy. Poslední výzkumný projekt Cricka (slavná DNA), než zemřel, byl navržen tak, že kalibroval na úrovni 150-160. Také ostatní podobné projekty kalibrují velmi nízko a odrážejí nejenom omyl a vady vize, ale také filosofické, antispirituální nebo ateistické předsudky. Takový výzkum proto také není skutečně vědecký, neboť porušuje zásady objektivního, nezaujatého, nedotčeného vyšetřování.

V oblasti duchovního úsilí značí materialismus příklon ega k lineárnímu omezení a nerovnováhu promítané hodnoty na to, co je přechodné, na úkor duchovních hodnot, které jsou dlouhodobé. Je to důsledek zpracování informací pouze z levé hemisféry mozku, které vylučuje povědomí abstraktního významu a závěru. Tedy to vyjadřuje poškození potenciálu, které je následkem fyziologie samotného mozku (viz tabulka funkcí mozku v kapitole 6). Opačnou chybou je dát negativní význam veškerému zájmu o to, co je „světské“, jako jsou peníze nebo majetek, které mohou být respektované jako jmění, které vyžaduje správce a odpovědnost.

Protože lidská existence zahrnuje fyzické tělo a jeho požadavky, materiální svět je přiměřeně důležitý a představuje Stvoření v lineární formě. Vyvážený pohled tedy znamená přijmout a integrovat materialitu z celkového úhlu duchovního pohledu a ocenit ji, ale nepřipoutat se k tomu, co je přechodné. „Nosit svět jako lehký oděv“ vyjadřuje postoj odpovídající rovnováhy.

Askeze může mít hodnotu při pokusu o překonání smyslové vazby, ale i extrémny znamenají strach nebo odpor. „Lákadlo“ světa nepochází ze světa samotného, ale je projekcí touhy ega, které mu připisuje přehnanou hodnotu, a nezohledňuje, že je lineární a přechodný.

Otázka: *Může být svět takto označen za „sekulární“?*

Odpověď: To může být omezující postoj odrážející kontext. Pravý sekularismus je přesvědčení, které popírá skutečnost přítomnosti nelineární domény v rámci lineárního. Sekularismus (úroveň 165) ignoruje nebo popírá skutečnost Božství jako zdroje existence a Stvoření.

Otázka: *Jak si nejlépe zvolit cestu?*

Odpověď: Výběr je důsledkem toho, čím se člověk stal a kde se nachází ve vývoji vědomí. Osobní volba je výsledkem myriád faktorů, jako je rodina, původ, kultura, vzdělání, věk, karmické vzorce, osobní vztahy a životní zkušenosti. Navíc je nyní možné zjistit úroveň pravdy různých učeních a organizací, takže duchovní student dneška má další výhody. Vyšší kalibrace neznamena „lepší než“, ale místo toho vymezuje úroveň výrazu Reality a duchovní pravdy.

Nejdůležitější principy jsou ty, které jsou nejzákladnější, jako je dobrá vůle, odpuštění, respekt, integrita, láska a soucit. Bloky k nim jsou poměrně snadno rozpoznatelné a lze je vyřešit rekontextualizací, což snižuje nebo odstraní postoje. Odpovídající cesta je ta, která nabízí prostředky k řešení konfliktů, než aby je kategorizovala jako „správné“ nebo „špatné“. Nenávist, chamtivost atd. jsou „špatné“, samozřejmě, ale to není žádná pomoc při jejich řešení. Efektivní cesta by měla nabízet jiné způsoby, jak vidět věci tak, aby se překážky daly vyřešit komplexním porozuměním. To znamená identifikaci obstruktivních postojů a vyjasnění duality, která je základem konfliktu.

Otázka: *Můžete dát příklad?*

Odpověď: Každý postoj je výsledkem konstrukce, jako stavební bloky. Je rozluštěn vnitřním vyšetřováním. Zdánlivý problém vyžaduje poctivý výzkum. Použijme jako příklad „nenávist“. Jaký je její základ v dané situaci? Závist? Žárlivost? Strach? Pýcha? Je obvykle kombinací těchto faktorů. Je to soupeření o status? Soutěžení? Pocit urážky? Uražená pýcha ega? Mít pravdu? Vyhrát? Hrozba? Programování propagandou v médiích?

Úplné vyřešení i jednoho problému sníží všechny, protože na dně je obvykle problém narcistického ega s pokorou, který je klíčem ke kapitulaci. Centrální konflikty každé úrovně byly zkoumány podrobněji v *Transcending the Levels of Consciousness* (Výstup po úrovních vědomí), ale v podstatě jsou podobné. Každá pozice je udržována pomocí dualistického souboru atrakcí a jejich odpovídajících averzí. S pokorou vzniká přijetí, že každý člověk je na nějaké úrovni v evoluci vědomí a duchovní vývoj je hlavní účel lidského života v tomto světě.

Otázka: *Proč se někdy zdá, že život ve světě je tak obtížný?*

Odpověď: Na planetě koexistuje mnoho evolučních druhů, které procházejí neustálou změnou. Hominidé mají celkem nedávný původ a *Homo sapiens* je směsicí velkých rozdílů v úrovních vědomí, nejen jednotlivců, ale i celých kultur a zemí. Stále jsou přítomné negramotné kamenné věky a nomádské kmenové kultury spolu se sofistikovanými vysoce kvalifikovanými, digitalizovanými zeměmi, s velmi pokročilými technologiemi a ekonomikami.

Kromě toho existují různá, často konfliktní náboženství a protináboženské systémy víry, stejně jako jejich politické ideologie. Kromě potíží ze všech těchto potenciálně rozporných rozmanitostí existuje prvořadá, inherentní základní překážka v lidské mysli, která je díky své konstrukci neschopná rozlišovat pravdu od lži. Ve všech zaznamenaných lidských dějinách převládala doba míru pouze v sedmi procentech času a války v devadesáti třech procentech času. Lineární dimenze zahrnuje utrpení; tedy nejlepší učitelé historie učili znát cesty ke spáse nebo k osvícení, jako jediné možnosti jak uniknout utrpení.

Následující část: [Kapitola 13. Překročení identifikace s egem / já](#)